

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 1Tos/33/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8313010362
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Pirkovská
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2017:8313010362.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Evy Pirkovskej a sudcov JUDr. Vladimíra Monoka a Mgr. Iva Maruščáka na neverejnom zasadnutí konanom dňa 27.9.2017 v trestnej veci ods. V. L. pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. a iné, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Humenné č. k. 1T/72/2013-334 zo dňa 1.3.2017 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. z a m i e t a sťažnosť odsúdeného V. L..

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 50 ods. 4 Tr. zák. nariadil ods. V. L., nar. X.X.XXXX nepodmienečný trest odňatia slobody uložený mu rozsudkom Okresného súdu Humenné č. k. 1T/72/2013-277 zo dňa 22.8.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť 22.8.2013, na dobu 3 rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. ho na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto uzneseniu podal ihneď po jeho vyhlásení a poučení o opravnom prostriedku, priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí, odsúdený sťažnosť, ktorú následne písomne odôvodnil. V dôvodoch sťažnosti uvádza, že žiada, aby mu podmienka nebola premenená vzhľadom na to, že už má dosť vysoký trest, aby bol ten trest dostačujúci, ako aj vzhľadom na to, že doma má šesť detí, o ktoré sa treba postarať, ale keď bude vo výkone trestu na ešte dlhodobejší trest tak o deti sa mu nikto iný nepostará. V krajnom prípade je ochotný prijať prevýšený podmienečný trest, o koľko, to už ponechá na zváženie súdu.

Na základe podanej sťažnosti preskúmal krajský súd v zmysle ust. § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie napadnutým výrokom uznesenia predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

V súlade s obsahom predloženého spisového materiálu prvostupňový súd v dôvodoch napadnutého uznesenia konštatuje, že rozsudkom zo dňa 22.8.2013, právoplatným v ten istý deň, bol V. L. uznaný za vinného zo spolupáchateľstva zločinu ublíženia na zdraví podľa § 20 k § 155 ods. 1 Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 Tr. zák., v súbehu so spolupáchateľstvom prečinu výtržníctva podľa § 20 k § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák., za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov, výkon ktorého mu bol podmienečne odložený s uložením probačného dohľadu nad jeho správaním, a to na skúšobnú dobu v trvaní 3 rokov. Súčasne mu bola uložená povinnosť spočívajúca v príkaze nahradiť škodu poškodenému X. K. vo výške 79,- eur a Všeobecnej zdravotnej poisťovni, Mamateyova 17, Bratislava vo výške 182,19 eur.

Keďže rozsudok sa stal právoplatným 22.8.2013, skúšobná doba podmiennečného odsúdenia mu začala plynúť 23.8.2013 a plynula do 23.8.2016.

Po uplynutí skúšobnej doby si prvostupňový súd pre potreby posúdenia otázky, či odsúdený v skúšobnej dobe viedol riadny život alebo sa nariadi výkon trestu odňatia slobody, vyžiadal správu o výkone a priebehu probačného dohľadu, správu Obvodného oddelenia PZ Humenné, register trestov, register priestupkov a vzhľadom na odpis registra trestov aj príslušné rozhodnutia okresných súdov.

Vzhľadom na obsah vykonaných dôkazov sa krajský súd musí stotožniť so záverom súdu prvého stupňa v tom smere, že nie je možné konštatovať, že by odsúdený V. L. bol v skúšobnej dobe viedol riadny život a vyhovel tak podmienkam prvej časti ust. § 50 ods. 4 Tr. zák., v zmysle ktorého ak odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život a riadne vykonal iné uložené sankcie a plnil uložené obmedzenia a povinnosti, súd vysloví, že sa osvedčil.

Odhliadnuc od faktu, že odsúdený nesplnil ani len uloženú povinnosť spočívajúcu v príkaze nahradiť spôsobenú škodu, čo vyplýva zo správy probačného a mediačného úradníka, je z obsahu spisu zrejmé, že v priebehu skúšobnej doby sa dopustil ďalšej úmyselnej trestnej činnosti.

Dňa 23.5.2015 sa totiž dopustil zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. e) Tr. zák. (teda rovnakej trestnej činnosti, ako bola trestná činnosť, pre ktorú mu bol podmiennečne odkladaný výkon trestu), za čo bol právoplatne odsúdený rozsudkom Okresného súdu Michalovce sp. zn. 4T/22/2016 zo dňa 19.5.2016, v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6To/67/2016 zo dňa 27.10.2016 na trest odňatia slobody v trvaní 6 rokov.

Naviac sa ešte v dobe od 2.9.2015 do 30.6.2016 dopúšťal ďalšej úmyselnej trestnej činnosti, a to prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b) Tr. zák., za ktorý bol právoplatne odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Humenné sp. zn. 2T/160/2016 zo dňa 5.12.2016 na trest povinnej práce v trvaní 150 hodín.

S poukazom na uvedené je preto rozhodnutie súdu prvého stupňa, ktorým podľa § 50 ods. 4 Tr. zák. nariadil výkon trestu odňatia slobody v trvaní 3 rokov, ktorý bol odsúdenému pôvodne podmiennečne odložený, potrebné považovať za správne.

Námietka sťažovateľa, že už uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 rokov, ktorý v súčasnej dobe vykonáva, je trestom dlhým a podľa neho aj dostačujúcim a že vzhľadom na výkon trestu sa nebude mať kto postarať o jeho deti, je z uvedeného pohľadu irelevantná, pretože odsúdený si bol vedomý toho, že má výkon trestu podmiennečne odložený, a preto sa mal správať tak, aby spôsobom svojho života nezadal príčinu na nariadenie výkonu podmiennečne odloženého trestu.

V súlade so zákonom je aj výrok, ktorým prvostupňový súd odsúdeného pre výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia v zmysle ust. § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. Z odpisu registra trestov totiž plynie, že v posledných 10 rokoch pred spáchaním posudzovaného trestného činu bol odsúdený vo výkone trestu odňatia slobody uloženého mu aj za úmyselný trestný čin (rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 3T/17/04 zo dňa 14.6.2005 bol totiž odsúdený pre trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 201 písm. d) Tr. zák. a ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1, 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, z výkonu ktorého bol dňa 5.2.2006 podmiennečne prepustený).

Keďže rozhodnutie súdu prvého stupňa je vo všetkých jeho výrokoch potrebné považovať za správne, krajský súd v zmysle ust. § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného V. ako nedôvodnú zamietol. jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.